

munallovens Hensigt at tillægge ham en saadan Ret. Jeg opfatter Valgbarheden og Valgretten som personlige Rettigheder, men ikke som Rettigheder, man kan udøve paa flere Steder. Naar den høitærede Minister henviser til en Rancelliskrivelse af 1842, og deri vilde se den Aand, som gik igjennem den kommunale Lovgivning, vil jeg tillade mig at gjøre ham opmærksom paa, at den Aand, der regjerede Samfundet i 1842, var en ganske anden end den, der er kommen tilstede efter 1849, da vi fik en konstitutionel Forfatning, gjennem hvilken alle vore kommunale Love ere komne tilstede. Jeg tror, at den høitærede Minister var meget uheldig, naar han vilde bygge sin Opfattelse af Kommunallovens Aand paa en gammel Rancelliskrivelse. — Den høitærede Minister mente ogsaa, det var urigtig at omstøde en Fortolkning, som det andet Thing var kommen til; men jeg kan ikke indse det Urigtige deri. Det andet Thing har vist fortolket Valgloven rigtig efter Bogstaven, saaledes som den kan fortolkes, og det har maaske ikke turdet fortolke den paa anden Maade; men dermed er det jo slet ikke sagt, at det andet Thing mener, at denne Fortolkning er den absolut rigtige, og at der ikke kunde gives nogen bedre. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), som har en væsentlig Andel i denne Bestemmelse, har nu her udtalt, at dens Mening var, at Ingen maatte vælges undtagen i den Kreds, hvori han var valgberettiget, og vi have nu altsaa her et Bevis for, hvad Aanden i denne Bestemmelse er. Landstinget ser maaske det Samme, men det ser ogsaa, at det efter Bogstaven ikke tør lægge en anden Fortolkning i denne Bestemmelse end den, hvortil det er kommet. Vi vilde maaske gjøre Landstinget en Tjeneste ved at komme frem med dette Forslag og derved give det Leilighed til at støtte os. Den høitærede Minister siger, at han paa ingensomhelst Maade vil støtte dette Lovforslag; men det forekommer mig, at den høitærede Minister derved paa Forhaand paatager sig Skylden for, at den anvendte Fortolkning ikke kan blive omgjort. Vi skulde dog først vide, om Landstinget ikke er tilbøjeligt til at gaa ind paa denne Fortolkning, som, efter hvad vi ere gjorte opmærksomme paa, oprindeligt ligger i Valglovens Aand. Efter de Udtalelser, jeg har hørt, maa jeg paa det Varmeste støtte Lovforslaget, og navnlig maa jeg støtte det af Hensyn til de Udtalelser, der ere faldne om de kommunale Rettigheder. Derfor vilde dette Lovforslag falde efter de Ytringer, der nu ere fremkomne, er jeg nemlig meget bange for, at den Fortolkning, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds og den høitærede Minister have givet af vore kommunale Love, vilde blive gjort gjældende, og at der vilde blive gjort Brug af den, skjøndt der ikke tidligere, saa vidt mig bekendt, noget Sted er gjort Brug af den; men det vilde jeg anse for meget skadeligt. Jeg skal, som sagt, paa det Varmeste anbefale det foreliggende

Lovforslags videre Fremme. Selv om det ikke bliver fuldbendt, selv om det ikke gaar fuldstændig igjennem, er der dog, naar det vedtages af dette Thing, nedlagt en bestemt Protest imod Gjennemførelsen af en saa udstrakt Benyttelse af den kommunale Valgret, at man skulde kunne gjøre denne gjældende i forskjellige Kommuner.

Formanden: Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds har begjært Ordet for 3die Gang. Samtykker Thinget i, at han faar Ordet? (Ophold). Det ærede Medlem har Ordet.

S. A. Hansen: Det er mig saa nyt og saa aldeles overraskende at høre den høie Indenrigsministers Udtalelse om den Forbrydelse, der skulde ligge i at omstøde den Lov, som han kaldte det, der var givet af Landstinget, at jeg næsten var i Forlegenhed med, hvorledes jeg skulde udtale mig om denne Sag overfor ham. Han kom i sit Tilsvær ganske rigtig til at sige, at man ikke kunde omstøde en Beslutning, der var tagen af Landstinget, og han gav en udførlig Forklaring af, hvorfor man ikke kunde det; han gjentog flere Gange den samme Paastand, at det var at omstøde tidligere Beslutninger, naar man vilde gaa ind paa ved et Lovforslag at følge den vedkommende Bestemmelse forandret. Jeg kan som sagt ikke mindes, at jeg tidligere her i Thinget har hørt en Udtalelse fra Ministerbordet som denne. Det er ikke mange Dage siden, vi hørte en Udtalelse fra den høie Minister, som forekommer mig at staa i en bestemt Modstrid til denne. Der blev nemlig under Fattiglovens Behandling af et æret Medlem overfor den ærede Minister reist Spørgsmaal om Forstaaelsen af en enkelt Bestemmelse i Lovforslaget, og dette Medlem gjorde da gjældende, at en Epistoleretsdom havde forklaret denne Bestemmelse paa en vis Maade, som han fandt tvivlsom; men den ærede Minister svarede den Gang, hvad jeg fandt fuldkommen rigtig, at den Fortolkning, der var givet af Episteret, var afgjort gjældende, indtil den forandredes ved en ny Lov. Nu siger den ærede Minister derimod, at det er at omstøde en tidligere Beslutning, naar man fremkommer med et Lovforslag om en ny Bestemmelse! Jeg gad vist, hvad den ærede Minister vilde have sagt, dersom Nogen af os under den anden Sag havde spurgt ham, om det var rigtigt at komme med et Forslag, der omstødte en Episterebetsbeslutning! Han vilde vist have fundet det meget ubetimeligt at udtrykke sig paa denne Maade; men det er den Udtryksmaade, han har brugt idag overfor et berettiget Lovforslag, indbragt af et Medlem af Thinget. Ingen af os har sagt, at Landstingets Afgjørelse var urigtig. Jeg sagde tværtimod, at jeg fuldelig maatte erkende, at den efter Ordene i Valgloven vistnok er ganske rigtig. Jeg har